

РЕШЕНИЕ

№ 3347

гр. София, 29.06.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 34 състав,
в публично заседание на 16.06.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Георги Тафров

при участието на секретаря Мая Миланова, като разгледа дело номер **71** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 197 ал. 2 от ДОПК.

Образувано е по жалба на [фирма], ЕИК[ЕИК], с адрес за кореспонденция: [населено място], [улица], партер, ап. 1, електронен адрес: [\[електронна поща\]](#), представлявано от управителя И. В. Ш. - Г., чрез адв. Д. Д., срещу Постановление с изх. №С 190022-023-0003373/18.11.2019г. за налагане на предварителни обезпечителни мерки на основание чл. 121, ал. 1 от ДОПК, издадено от М. П. - главен публичен изпълнител, при ТД на НАП С..Потвърдено с решение №ПО143/10.12.2019г. на директора на ТД-НАП-С..

В жалбата се твърди, че оспореното решение и постановление са незаконосъобразни, издадени в противоречие със закона и в нарушение на административното производствените правила. Иска отмяна на Постановление за налагане на предварителни обезпечителни мерки (ПНПОМ) с изх. №0190022-023-0003373/18.11.2019 г., респективно и на потвърждаващото го решение №ПО143/10.12.2019г. В с.з. жалбоподателя, чрез адв. Д. и адв.Ц., поддържат жалбата. Претендират направените по делото разноски. Ответникът Директорът на ТД на НАП – С., чрез процесуалния си представител юрк.Е., изразява становище за неоснователност на жалбата и законосъобразност на оспореното решение. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Административен съд София- град, трето отделение, 34 - ти състав, като обсъди

доводите на страните и доказателствата по делото, намира за установено от фактическа страна следното:

Със Заповед за възлагане на ревизия №Р-22221719007098-020-001/06.11.2019 г. е възложена ревизия на [фирма], ЕИК[ЕИК].В хода на ревизията ревизиращият екип е установил, че предполагаемият /очакваният/ размер на задълженията на дружеството ще бъде общо 108 670,99 лв. /сто и осем хиляди шестстотин и седемдесет лева и деветдесет и девет стотинки / - главница и лихва към 11.11.2019г.Издадено е мотивирано искане за предварително обезпечение.№Р-22221719007098-039001/12.11.2019 г., от Т. В. М. на длъжност главен инспектор по приходите при ТД на НАП С., в качеството си на ръководител екип, извършващ ревизията.На 18.11.2019 г. е издадено Постановление с изх.№С190022-023-0003373/18.11.2019г. за налагане на предварителни обезпечителни мерки на основание чл. 121, ал. 1 от ДОПК, от М. П. - главен публичен изпълнител, при ТД на НАП С. с което е наложен запор върху налични и постъпващи суми по банкови сметки, по депозити, вложени вещи в трезори, включително и съдържанието на касетите, както и суми, предоставени за доверително управление, находящи се в [фирма], за сумата от 108 670,99 лв., в това число главница и лихва към 11.11.2019 г. Изпратено е запорно съобщение на основание чл. 202, ал. 1 от ДОПК, във връзка с чл. 215, ал. 1, т. 1 от ДОПК до [фирма], получено от [фирма] на 19.11.2019 г.

При така установеното от фактическа страна Административен съд София град, Трето отделение, 34-ти състав, направи следните правни изводи:

Жалбата, предмет на настоящето производство, е подадена в предвидения в чл. 197, ал. 2 от ДОПК преклузивен 7 - дневен срок, от надлежна страна, имаща право и интерес от обжалването и същата, като процесуално допустима задължава съда да я разгледа по същество относно нейната основателност. Обжалваният административен акт е издаден от компетентен орган в съответствие с правомощията му по чл. 12, ал.4, т.1 от ДОПК въз основа на мотивирано искане от орган по приходите. Същия е издаден в предвидената в чл. 196, ал.1 писмена форма. Съгласно чл. 197, ал.3 във вр. чл. 121, ал.1 и чл. 195, ал.5 от ДОПК, регламентиращ производството по проверка правилността на наложената обезпечителна мярка, съдът в своята дейност следва да провери дали са налице законовите изисквания за налагането на съответното обезпечение.

Разгледана по същество е основателна. Предмет на оспорване в настоящото производство е решение № ПО – 143 от 10.12.2019г. на директора на ТД на НАП – С. и потвърдените с него Постановление №0190022-023-0003373/18.11.2019 г. , на главен публичен изпълнител при ТД на НАП С.. Съгласно чл. 121, ал. 1 от ДОПК в хода на ревизията или при издаване на ревизионния акт органът по приходите може да поиска мотивирано от публичния изпълнител налагането на предварителни обезпечителни мерки с цел предотвратяване извършването на сделки и действия с имуществото на лицето, вследствие на които събирането на задълженията за данъци и задължителни осигурителни вноски ще бъде невъзможно или значително ще се затрудни. Според разпоредбата на чл. 112, ал. 1 от ДОПК ревизионното производство се образува с

издаването на заповедта за издаване на ревизия. Цитираната разпоредба следва да се тълкува съвместно с тази на чл. 114, ал. 1 от ДОПК, съгл. която срокът за извършване на ревизията е до три месеца и започва да тече от датата на връчването на заповедта за възлагане. Следователно ревизията се счита за образувана с връчване на ЗВР на ревизираното лице. Преди връчването, ревизионното производство не е започнало по арг. от чл. 114, ал. 1 от ДОПК, тъй като не е започнал да тече срокът за извършване на ревизията. Преди връчването на заповедта за възлагане на ревизия, органите по приходите не могат да извършват каквито и да е процесуални действия по ДОПК във връзка с извършваната ревизия, включително да предприемат действия по налагане на предварителни обезпечителни мерки. В процесния случай, ПНПОМ е издадено на 18.11.2019г., връчено на 27.11.2019г. Ответника не е представил доказателства на коя дата е връчена ЗВР/ жалбоподателя твърди че на дата която е връчено и ПНОМП-27.11.2019г./От данните по адм. преписка и приложените по делото доказателства е видно че, искането за предварително обезпечаване на задължения е изготвено на 12.11.2019 , т.е. преди да е налице редовно започнало ревизионно производство.

На първо място, съдът намира, че за времето от 06.11.-12.11.2019г. органите по приходите не могат да направят обоснован извод за наличието на задължения по вид и размер, още повече че обхватът на ревизията и видът на задълженията не е посочен в нито един от представените документи. Извод в тази насока не може да бъде направен и поради липсата на заповедта за възлагане на ревизия. Не става ясно и дали и кога тази заповед е била връчена на ревизираното дружество, за да се направи преценка дали искането за налагане на обезпечителни мерки е изготвено преди връчването на заповедта или след това. При това положение, съдът счита, че е налице съществено нарушение на административно-производствените правила, предвиждащи възможност за налагане на обезпечение въз основа на мотивирано искане, поискано от органа по приходите в хода на ревизията, която предпоставка в случая не е спазена. Целта на наличието на започнало ревизионно производство е да са налице надлежно събрани доказателства за наличието на бъдещи публични задължения и техния евентуален размер. Предвид изложеното, настоящият съдебен състав намира, че при налагане на предварителните обезпечителни мерки с Постановление изх. №С190022-023-0003373/18.11.2019г. на публичен изпълнител при ТД на НАП – С. е допуснато съществено нарушение на чл. 121, ал.1 от ДОПК. Наложени са предварителни обезпечителни мерки при липсата на основната предпоставка по смисъла на цитираната правна разпоредба – към датата на издаване на оспореното постановление не е налице в ход ревизионно производство, което е предпоставка за отмяна на процесното постановление само на това основание. По изложените съображения съдът счита, че издаденото постановление за налагане на предварителни обезпечителни мерки е постановено при липса на предпоставките, които закона изисква и горестоящия административен орган – директор на ТД на НАП С. е следвало да го отмени с обжалваното решение. Въз основа на гореизложеното съдът намира, че жалбата на ТД се явява основателна и обжалваното Решение №ПО143/10.12.2019г. на директора на ТД на НАП – С. и потвърденото с него Постановление изх. №С190022-023-0003373/18.11.2019г. издадено от М. П. на длъжност главен публичен изпълнител в дирекция „Събиране“ при ТД на НАП С.

следва да бъдат отменени.

При този изход на спора и с оглед направеното от жалбоподателя искане за присъждане на разноските по делото, ответната страна следва да бъде осъдена да заплати направените по делото разноски. Доколкото производството е по чл. 197 ДОПК и по своя характер е обезпечително такова, неприложими са разпоредбите на ГПК в частта за разноските, като липсва и препращаща норма, която да обоснове приложимостта на чл. 161 ДОПК. Изложени са съображения за прекомерност на адв. възнаграждение от юрк.Е., като възражението е основателно. Ответника следва да бъде осъден за сумата в общ размер на 550 лв. (петстотин и петдесет) лева, представляваща заплатена държавна такса за сумата от 50 лева и заплатено адвокатско възнаграждение в размер на 500 лева съобразено с чл. 8 ал. 3 от Наредба №4.

Воден от горното и на основание чл. 172 ал. 2 и чл. 173 ал. 2 от АПК и на основание чл. 197 ал. 2 от ДОПК съдът

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ по жалбата на [фирма], ЕИК[ЕИК], с адрес за кореспонденция: [населено място], [улица], партер, ап. 1, електронен адрес: [електронна поща](#), представлявано от управителя И. В. Ш. - Г., чрез адв. Димитър Д. Решение №ПО143/10.12.2019г. на директора на ТД на НАП – С. и потвърдените с него Постановление изх. №С190022-023-0003373/18.11.2019г. издадено от М. П. на длъжност главен публичен изпълнител в дирекция „Събиране“ при ТД на НАП С..

ОСЪЖДА Териториална дирекция на НАП С. да заплати на [фирма], ЕИК[ЕИК], с адрес за кореспонденция: [населено място], [улица], партер, ап. 1 сумата в размер на 550 (петстотин и петдесет десет) лева, представляващи направени по делото разноски.

Решението не подлежи на обжалване.

СЪДИЯ: